

Ett beslutsmöte mår bra av att alla frågor som skall tas upp är så väl förberedda som möjligt. Ett möte för klarhet på individuell nivå kan vara ett sätt att förbereda en enskild concern (ungefär: fråga) innan den läggs fram för gruppen. Gruppen söker i lyssnande, samtal och stilla andaktsfull väntan finna det beslut som överensstämmer bäst med Guds vilja som kan erfaras som en guidande närvaro bland dem som är samlade. I händelse av olika uppfattningar hur en fråga skall lösas sökes i första hand ej en kompromiss av motstridiga viljor utan en syntes av den bästa tankarna. Detta kan mycket väl resultera i ett beslut som ingen från början kunnat förutse.

De enskilda deltagarna söker att bryta självcentrering och öppna sig för gruppens bästa. Vältalighet och vädjan till känslorargument är inte på plats. Man skall istället alltid försöka uttrycka sig ödmjukt och försiktigt och påminna sig själv om att ingen person kan ensam äga hela sanningen.

Hur vet man om processen gått bra eller dåligt? Det finns tecken att tyda och helgkursens deltagare delade erfarenheter:

1. När det gått bra kände man varandra; lärde man av varandra och växte tillsammans; fanns mycket tid; tillit till processen; följde andens ledning; väl förberedd process; ej förutfattade meningar.
2. När det inte gått bra kände man dåligt lyssnande; fokus på att bara komma igenom dagordningen; inte tillräckligt med tid; använde beslutsmetoden mekaniskt; dominerande personer; ej villighet att lämna egenintresse; samma talare återkommer ofta; repetitiva cykliska förlopp; ej öppenhet för andens ledning; ombudet tar för stort ansvar eller oförstående för mötets vilja; mötet stöder inte ombudet.

Kvåkarnas beslutsmöten är andaktsmöten för beslut. I centrum av beslutsprocessen står den gemensamma religiösa upplevelsen.

Torbjörn Söderquist